

Publicerad 2007-08-19 14:35 av Waldemar

En långsam promenad

Det var så lätt att gå där vi gick
min rock och din röda halsduk flöt fram
genom våta löv och bakom molnen skinande sol
Men hösten kom för nära inpå dig
när mörkret kom försvann även du

Löven prasslar annorlunda nu
när jag går här under månskenet
för att slippa höra fåglarna
kvittra allt det där vi sa då
Nattens skuggor spelar mig ett spratt
och för en sekund är det som om du går brevid mig igen
fast i ett helt annat land
en helt annan tid

Jag saknar den halsduken
som du virade hundra varv runt din hals
Den filtrerade dina drömmar
fångade dina tårar
och skyddade dig mot förkylning
mot hela världen
Men med hösten kom mörkret
och inte ens din röda rustning
kunde hålla ute det

Mina fötter trampar ensamma här nu
de få gånger jag tar mig hit
Bara när månen skiner vågar jag
för jag är så rädd
för att se hur allt förändras
när man ser det ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Waldemar med Poeter.se id #3742 innehar upphovsrätten